

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Dagbøger i udvalg 1834-1846

Citation: Kierkegaard, Søren: "Dagbøger i udvalg 1834-1846", i Kierkegaard, Søren: *Dagbøger i udvalg 1834-1846*, udg. af Jørgen Dehs ; Niels Jørgen Cappelørn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1992, s. 446. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kierkegaard03val-shoot-idm139969845878064/facsimile.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Dagbøger i udvalg 1834-1846

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

noget med af Straffen, men maa bære Noget med af Lidelsen. Saa snart den uskyldigt Lidende henvender sig til Gud og spørger om det er en Straf, saa faaer han strax det Svar: »nei mit kjære Barn det er ingen Straf, det veed Du nok.»

63 Schelling siger rigtigt i Fortalen til Steffens efterladte Skrifter: »naar det først er kommen saavidt, at Mængden er Dommer over hvad Sandhed er, saa varer det ikke længe inden det gaaer løs paa at afgjøre det med Næverne.»

64 En Ironiker, som er i Majoriteten er eo ipso en maadelig Ironiker. Det at være i Majoriteten er et Umiddelbarheds Ønske, Ironien er mistærkelig baade til Højere og Venstre. En sand Ironiker har derfor aldrig været i Majoriteten. Det er Spasmagere.

65 Man troer og vrøvler og er rørt over, at Socrates var saa populair. Ja pyt, Alt det med at gaae og samtale med Skomagere og Garvere o: s: v: det var ironisk Polemik mod de »lærde Philosopher« og saa morede det ham, at det saae ud som talte de sammen (han og Skomageren) fordi de brugte de samme Udtryk – men Soer. forstod noget ganske Andet derved.

66 H: Hertz gjør det Indtryk paa mig som Polemiker ligesom en Officer, der som Volonteur har i fremmed Tjeneste været Tilskuert ved et Slag, kommer hjem og nu paa Fælden arrangerer en Manoeuvre som skal være Slaget. Hertz arrangerer et Slag, naar det er bag efter.

67 En Pidskebaands-Jøde vil Publikum allerhelst have til Forfatter, thi han kan man schofle ret. Det morer og tilfredstiller allemaadigt Publikum, at Aandens Gaver er Noget man fornemt kan kjøbe for et Par Rbd. og saa sparke til Jøden. Ingen anden kan naturligvis som Forfatter byde saadanne Vilkaar, i den Grad kræmmeragtigt staae krybende i sin Bod – naar han barestens tjener Penge.